

От. Но той се расхождаше съ Никола, и се обрече да му дари и два десетака.

С. Направи го защо искаше да земе на Никола пары тѣ.

От. Тѣй не го бѣше грижа за Никола, но за пары тѣ. Що щеш по добрѣ, да те хвалжтѣ, или да те хулатѣ?

С. Да ме хвалжтѣ.

От. Но мислишь ли, че сичкитѣ чедовѣцы, гдѣ то те хвалжтѣ, че ти сѣ пріятелы и обычны?

С. Не знаѣж.

От. Ами кой то те хулжтѣ враги ли ги мислишь?

С. Нито това знаѣж. Богданъ отиде на расходъ съ братовчеда и учителя си: по пѣтъя срѣшнахъ селачета: Богданъ се затече къмъ тѣхъ, и ги звеше съ хульны думы, бѣше ги съ буцы и каменье, и ги раздразняше съ сѣки способъ: братовчедъ му се смѣеше за това и му казваше чее-то, bravo, Богдане, добрѣ правишь, ты си юнакъ! Но учителя му казваше, теглисе Богдане! Това е безчиніе: не прѣлича да злоупотребяваш други тѣ дѣца. Най послѣ оттегли Богдана силомъ, и го насили да остави дѣца та мирны. Сега кой е пріятель на Богдана? Братовчедъ му ли кой то го хвалѣше, или учителя кой то го хуляше?

С. Мислѣж, че учителя.

От. Bravo! заблѣжи това, че пріятелството се съдържава не отъ хвалбитѣ, но отъ любовьта, сирѣчь, пріятель е, не кой то ни хвали, но кой то ни иска добро то. Послушай и този примѣръ още. Радомиръ щеше да иди на село, но незнаеше пѣтъя, и за това попыта Андрея. Той не му се разбра добрѣ, и за твamu каза другъ пѣтъ и го направи да обикаля около два часа. Другажъ пакъ се спусна куче да охаши Радомира: а Андрей като видѣ това спусна се да одари куче то: но збърка та удари Радомира тод-